

Title :

Subject Heading 1 :

Subject Heading 2 :

Source :

Date :

วันจันทร์ที่ 2 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2558 ปีที่ 38 ฉบับที่ 13749 ราคา 10 บาท

0617

จีนผิงเหมย์...

นวนิยายอีโรติก

ปลายราชวงศ์หมิง (13)

บทบาทของผิงซุนเหมย์มาโดดเด่นอย่างมากก็ใน 15 บทสุดท้าย โดยหลังจากที่ซีเหมินซึ่งแตกดับเพราะมักมากในกามไปแล้ว พานจินเหลียนกับเฉินจิ้งจี้ 陈敬济/陳敬濟 Chén Jìngjì ลูกเขยของซีเหมินซึ่งก็เล่นชู้กันอย่างสนุกสนาน ซุนเหมย์เองก็ร่วมวงเป็น ทริชมด้วยการชักนำของพานจินเหลียน อยู่เยว่เหนียงซึ่งเป็นนายหญิงประจำ บ้านซึกหนดูไม่ได้ จึงตัดสินใจลงโทษพานจินเหลียนอย่างเบาะๆ ด้วยการ ขายผิงซุนเหมย์ทั้งไปซะ จนพานจินเหลียนนั้นโคกอาดูร ด้วยว่าเพื่อน รักต่างสถานะจะต้องระเห็จออกไปจากคุกหาสน์ ดังความตอนหนึ่งที่ว่า

“娘，你哭怎的？奴去了你耐心儿过，休要思虑坏了。你思虑出病来，没人知你疼热的。等奴出去，不与衣裳也罢。自古好男不吃分时饭，好女不穿嫁时衣。”

“娘，你哭怎的？奴去了你耐心兒過，休要思慮壞了。你思慮出病來，沒人知你疼熱的。等奴出去，不與衣裳也罷。自古好男不吃分時飯，好女不穿嫁時衣。”

“Niáng, nǐ kū zěn de? Nù qù le nǐ nàixīn'ér guò, xiū yào sīlǜ huài le. Nǐ sīlǜ chū bīng lái, méi rén zhī nǐ téng rè de. Děng nú chū qù, bù yǔ yīshang yě bà. Zì gǔ hǎo nán bù chī fēn shí fàn, hǎo nǚ bù chuān jià shí yī.”

“เหนียง, หนี่ คู เจิ่น เตอะ? หนู ซึ่ว เลอะ หนี่ ไนซินเออร์ กั้ว, ซิว เป๋า ซือลวี่ ฮ่วย เลอะ. หนี่ ซือลวี่ ซู ปิง ไหล, เหมย์ เหริน จือ หนี่ เถิง เรอ เตอะ. เติง หนู ซู ซึ่ว, ปู้ อวี่ อี้ฉัง เหย่ ป้า. จือ กู ห่าว หนั้น ปู้ ซือ เฟิน ฉือ ฟั้น, ห่า หนวี่ ปู้ ซวน เจี้ย ฉือ อี้.”

ที่มาภาพ <http://a1.att.hudong.com>

“นายหญิงจะร้องให้ทำไมเล่า บ่าวไปแล้ว นายหญิงต้องดูแลตัวเองดีๆ นะเจ้าคะ อย่าคิดมากจนสุขภาพเสีย เพราะถ้าเกิดป่วยขึ้นมาจะไม่มีใครคอยปรนนิบัตินะเจ้าคะ ประเดี๋ยวบ่าวไปจากที่นี่ เขาจะไม่ให้ผ้าให้พอนบาวก็ช่างเถอะเจ้าคะ ไบรอนว่าไว้ ชายชาตรียอมไม่เอาแต่พึ่งพาลินสอดฝ่ายหญิง หญิงดีก็ยอมจะไม่เอาแต่สวมใส่เสื้อผ้าที่พ่อแม่ให้ติดตัวมาด้วย”

ความตอนนี้นี่สะท้อนให้เห็นอุปนิสัยกร้าวแกร่งของผิงซุนเหมย์ ทั้งๆ ที่คนขายคือนาง แต่ซุนเหมย์

กลับไม่ร้องไห้สักแอะ หน้ำซ้ำยังคอยปลอบโยนนายหญิงอย่างพานจินเหลียนด้วย คราวนี้อยู่เยว่เหนียงเล่นแรง ขายซุนเหมย์ทั้งแถมยังไม่ให้เอาสมบัติติดตัวเป็นให้พ้อมีหน้ามีตา เพื่อนสาวใช้และพานจินเหลียนต้องเจียดเสื้อผ้าเครื่องประดับมาให้นางนำติดตัวออกจากบ้านไป

หลังจากถูกขายไปอยู่บ้านนายหน้าแล้ว ต่อมาชีวิตผิงซุนเหมย์ก็เปลี่ยน เมื่อได้ใจโฉวเป่ย์ 周守备 周守備 Zhōu Shǒubèi มาซื้อตัวนางไปเป็นอนุภรรยา เป็นโชคดีของซุนเหมย์ที่ผ้านางคนนี้นักนาง เอาอกเอาใจนางมากมาย แถมพอติดผิงซุนเหมย์มีลูกของเงินจิ้งจิดีต้องไปด้วย เลยรับสมอ้างเอาว่าเป็นลูกของผัวตามประเพณี (ไม่ใช่ประเวณี) จนได้เลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่งเป็นเมียเอก มีเงินมีทองใช้สุขสบายกันไป โชคชะตาของผิงซุนเหมย์นั้นเรียกว่า “มีผัวดีเป็นศรีแก่ตัว” คงจะไม่ผิดนัก

เมื่อชีวิตดีขึ้นมาแล้ว ผิงซุนเหมย์ก็ทวนระลึกถึงพี่สาวต่างสถานะอย่างพานจินเหลียนขึ้นมา ด้วยว่าขณะนั้นพานจินเหลียนได้ถูกเกณฑ์ออกจากคุกหาสน์ซีเหมินแล้วเช่นกัน ซุนเหมย์คิดจะไถตัวพานจินเหลียนมาอยู่ด้วยกัน แต่เสียตายนางเข้าไปหนึ่งก้าว เพราะอุซง 武松 武松 Wǔ Sōng ผู้ฆ่าเสือด้วยมือเปล่ามาซื้อตัวพานจินเหลียนไปฆ่าแกงตายอนาถเสียก่อน

เข้าสู่ช่วงท้ายของชีวิตสาวงามกามคนสุดท้าย หลังจากที่มีนางพลีชีพในสนามรบ ซุนเหมย์ก็เกิดจะเปล่าเปลี่ยว เทียวยั่วผู้ชายในบ้านแต่ไร้ผลไปหลายรอบ สุดท้ายก็มาลงเอยเข้ากับโจวอี้ ละอ่อนหน้ามนวัย 19 เมื่อได้ใจอ้อมตามใจ ซุนเหมย์ก็ศึกษาศกสนุกสนานขึ้น แต่อาจจะเพราะสนุกบ่อยไปหน่อย จึงทำให้ร่างกายอ่อนแอ เป็นวันโรคจนร่างกายผ่ายผอม แต่นางก็ยังคงไม่หยุดรักผัวเด็ก จนในที่สุดก็สิ้นชีวิตคาอกผัวเด็ก ปิดฉากชีวิตอันมีสีสันของนางเอกในเรื่องจินผิงเหมย์ไปอีกหนึ่ง ซึ่งจะว่าไป ส่วนตัวผู้เขียน